16/06/2019

Митрополит Амфилохије: Љубављу кроз вјекове ратујемо против зла, безбожништва и нечовјештва

Беседа Архиепископа цетињског і Митрополита црногорско-приморског г. Амфилохија na Тројчинданском црквено-народном сабору за одбрану светиња у Подгорици:

Ријеч је Христова, драга браћо и сестре, коју непрекидно слушамо кроз вијекове, па ево чули смо је и данас: Ја сам свјетлост свијету ко иде за Мном не иде по тами него задобија свјетлост вјечнога и непролазнога живота. Та Христова свјетлост вјечна и непролазна, Он као вјечна свјетлост је она сила која сабира кроз вјекове све истинске и праве, честите људе Богом просвећене, сабира сву творевину и просвећује.

У својим дубинама сва творевина је обасјана том Божанском Христовом свјетлошћу. Свјетлошћу која просвећује и сабира нас и Цркву Његову ево већ двије хиљаде година, као што су и прва Црква, први ученици Христови, били

сабрани у Горњици Сионској једнодушно чекајући да се испуни обећање Христово да ће им послати Духа Светога који ће их увести у сваку истину. Сабрани једнодушно чули су вјетрове око њих и у виду огњених језика сишао је Дух Свети на свакога од њих појединачно, просветлио их и они су почели да говоре разним језицима. Од тада до данас испуњавају заповијест Христову Идите и крштавајте све народе у име Оца и Сина и Духа Светога, учећи да држе све што сам вам заповиједио. И Ја сам са вама до краја свијета и вијека.

Јеванђеље Христово се проповиједа свакоме створењу, свакоме човјеку, сваком земаљском народу, данас више него икада. Нема народа земаљског и нема језика на коме се не чита ово Свето јеванђеље и на коме се не проповиједа Христос као вјечна и непролазна свјетлост. И нема људске душе која у дубини не чезне за том вјечном свјетлошћу, јер ова земаљска свјетлост која нас и данас грије, и она је Божији дар, али она је само симбол те Божије свјетлости живога Бога као живота и као свјетлости која обасјава привремено и натапа земљу и обасјава је да би се на њој рађао живот. Божанска свјетлост је вјечна. Она натапа и обасјава људска срца и душе и обдарује их вјечним и непролазним животом, вјечним и непролазним здрављем, вјечном и непролазном мудрошћу.

Овај сабор данас овдје Светотројичин, није ништа ново ни овом граду, ни овој земљи, ни овом народу. То је сабор који траје вјековима. Сабор који се ових дана, нарочито сјутра за Тројичиндан, сабира широм васељене и прославља се Христос као вјечна Божанска свјетлост на свим земаљским језицима. Нема краја земаљског гдје се данас не служи ова Света литургија и нема језика, од кинеског, јапанског, јелинског, јеврејског, руског, српског, америчанскога и других знаних и незнаних језика на којима се не свједочи ова велика и света истина која нам се открила и подарила, истина о Богу који је дошао међу нас и постао као један од нас.

Истина о савршеном Богу који је открио Себе и Своју тајну људском роду и о савршеном човјеку који се кроз тог и таквог Бога појавио на земљи и савршени човјек је онај на који је призван човјек и призвано сво човјечанство да постане члан тога и таквога Христа Бога нашега и човјечанства вјечнога и непролазнога.

Свјетлост која даје вјечно и непролазно значење и смисао човјеку и људском достојанству. Рађање од мајке је рађање за овај привремени живот, а тек онда када то рађање кроз Тајну светога крштења у име Оца и Сина и Духа Светога Бога љубави кад оно задобије тај Христов квасац – Богочовјечански квасац, тек тада човјек постаје биће рођено не за смрт и пролазност, за зло и

за мржњу, него биће рођено за бесмртност за непролазност и за вјечност.

Гријех и смрт су опака зла и невоље које господаре људима кроз историју, а та свјетлост Божанска Духа Светога јављена на Тројичиндан и објављена, она је ту да уништава зло, мржњу, да уништава диобе међу људима, да уништава прије свега и изнад свега смрт као најопакије зло које пријети човјеку и човјечанству и од тада до данас постоје двије врсте сабора овдје на земљи и два пута којима ходе људи и народи земаљски. То је сабор у име те Божанске љубави Бога Оца, Сина и Духа Светога, сабор који је овдје сабран данас и који се сабира широм свијета у име Божије, сабор који је сабор љубави према Богу и љубави једних према другима и други сабор, који је сабор око демонске сатанске силе, богоборне силе која носи зло, мржњу, раздоре, која уништава и скрнави људско биће, ум и срце, људску заједницу, земаљске народе, сабор око вјечнога живота вјечном свјетлошћу обасјан и сабор око смрти, пролазности и ништавила. Само та два сабора постоје овдје на земљи, од времена Христовог до данас и постојаће до краја свијета и вијека.

А тај зли и опаки сабор диоба и мржње и зла, тај сабор непрекидно прогони, и то је рекао Господ у Јеванђељу, оне који се сабирају у Његово име, јер је рекао Господ за Своје ученике, и прве, и данашње, и оне будуће, да ће бити гоњени и прогоњени имена Његовога ради. Али да се не боје. Он је са њима и међу њима, Он им даје снагу и побједу над злом, над мржњом, над богубиством, братоубиством, над сатенском силом, на свим оним што угрожава човјека смрћу, ништавношћу и пролазношћу.

И тако ево до данас и ми овдје пред овим светим Храмом Христовог Васкрсења, који није ништа друго него је онај живоносни гроб Христов из кога је засијала светлост Христовог Васкрсења. Сабрани пред њега и ми се клањамо Христу Богу нашем, сабрани око имена Његовог, Његовом љубављу, љубављу према сваком створењу, на првом мјесту љубави према живиме Богу, љубављу једни према другима, љубављу и према онима који нас мрзе и који нас прогоне и који покушавају своје лажне законе да намећу људима, посебно Цркви Божијој.

Дакле, само љубављу ми ратујемо кроз вјекове против зла, против гријеха, против смрти, против безбожништва и против нечовјештва. То је оно наше чиме се бранимо и чиме свједочимо да смо синови свјетлости а не синови таме, синови божанске богочовјечанске љубави, а не синови мржње, синови јединства са Богом живим истинитим, и јединства свих нас у једној Божијој заједници сабираној од свих земаљских народа, заједници за коју не постоје границе.

Демонске силе и зли људи постављају границе и покушавају да границама зауставе ту живу воду која тече и која протиче кроз људску историју и у наша времена. Постављају границе и оно што је Божије проглашавају да је оно нечовјечно а нема човјечности без онога што је Божанско. И они који су убијали Бога Оца и које га данас убијају они су били и не само богубице, оцеубице, Оца Небескога, него братоубице.

Нажалост ви сами знате да се овдје код нас на богоубиству рађало крваво братоубиство, и можда ријетко гдје у свијету као што се то догодило у Црној Гори, братоубиство у име Маркса и Енгелса, у име Стаљина и Броза, братоубиство које је затровало многа људска срца мржњом, деобама, свађама и оним што разара јединство и заједништво и у једном народу и у једној Земљи, и у читавом свијету.

Овај сабор наш,он је лијек од таквог братоубиства и богоубиства, и позив свима на заједницу са живим Богом, за задобијање те вјечне свјетлости и задобијања тог и таквог братства и братске заједнице која је сачувана оваквим саборима који су били и у древна времена овдје код нас.

Ено прочитајте Горски вијенац на Тројичиндан сабори су били и на Ловћену, тамо гдје се испратила мржња, гажење светих моштију Ловћенског Тајновидца и скрнављење храма Његовог који је он пројектовао. И срушиле су тај храм богаубице и братоубица. Ми се надамо и овај сабор се моли и тражи од оних који су данас на власти у Црној Гори да се исцијели тај братоубилачки, богоубилачки дух који се на Ловћену одвио, гдје је и грб онај Црне Горе чак уништен и срушен, и да се вратимо Тројичинданским саборима, да се врати и Црква Светог Петра Цетињског на Ловћен и да се врати утамничени владика Раде у онај зиндан пагански, да се врати овоме народу и његова љубав и његова вјера у живога Бога јер је онај који је пјевао Христу Богу чудесну пјесму О преблаги Тихи Учитељу, слатка ли је света бистра вода с Источника Твога бесмртнога Васкрсењем смрт си поразио, земља слави свога Спаситеља. Тако владика Раде, тако Свети Петар Цетињски, тако Свети

Василије Острошки! Зато они који би хтели да скрнаве мошти светитеља наших, да разбијају те саборе око ћивота Светог Василија, Светога Петра Цетињскога, ове и овакве саборе, нека се врате себи, својој савјести Богу, нека се врате и нека доносе законе који су сагласни вјековном предању овога народа и Црне Горе а ти закони су они које је писао Свети Петар Цетињски који почињу са ријечима у име Оца и Сина и Духа Светога животворне Тројице.

Тако су почињали закони Светога Петра, Светог Василија, Петра Ловћенског Тајновица, дај Боже да и њихови потомци такве законе пишу и да не угрожавају једни друге, да не стварају раздоре и мржњу и да на њима граде будућност Црне Горе, него да граде на ономе на чему је саграђено све што је часно и честитао кроз историју Црне Горе до данашњег дана а то јесу управо овакви сабори љубави Божије, богољубља и сабори братољубља.

Нека би Господ који је свјетлост овога свијета и свјетлост која свијетли у тами историје човјечанства данас и свјетлеће до краја свијета и вијека, неко обасја наша срца и срца свих људи, првенствено они који су овдје наша браћа у Црној Гори. Нека обасја срца њихова и наша и срца и свих људи земаљских народа, да сви једним срцем, једном душом, једним умом прослављамо Бога љубави, савршенога Бога и савршенога човјека Оца и Сина и Духа Светога, Бога нашега коме нека је слава и хвала у вјекове вјекова. Амин!

– Извор: Митрополија црногорско-приморска & Српска Православна Црква